

Prva sodnija je to prošnjo z ozirom na §. 32. zemlj. zak. odbila, ker zdaj prepisana lastnica te uknjižbe ni dovolila.

Deželna c. kr. nadsodnija v Gradci je ustrezaje utoku vknjižbo zastavne pravice dovolila, opiraje se na to, da je prositeljica predloženim prisojilnim pismom dokazala, da se je Mici B. zapuščina Urše B. prisodila, da dedič prejemši dedščino nadomestuje zapustnico (§. 543. d. z.), da je zapustnica Urša B. utočnici z notarsko kupno pogodbo parcele št. 4063 in 4064 prodala ter za varnost kupne cene dovolila vknjižbo zastavne pravice pri kmetiji „X“ — in da za to posebnega dovoljenje dedinje Marije B., zdanje lastnice, ni treba.

C. k. najvišji sodni dvor v Beči je določbo c. kr. deželne nadsodnije zavračaje zoper to določbo uloženi revizijski utok z določbo od 13. septembra 1881, 10443, iz nadsodnijskih razlogov potrdil.

O motenji v posesti.

Tožnik je tožil toženca zaradi motenja posesti trdeč, da je na njegovem travniku prekop in odtok napravil in ga s tem v mirni posesti motil.

Mestno del. c. kr. okrajna sodnija v Novem mestu je z odlokom od 20. septembra 1880, št. 11081, tožniku povoljno razsodila, da je tožnik dejanski posestnik travnika za župnijskim podom in da ga je zatoženec v tej posesti motil, ker je čistil prekop na tem travniku se nahajajoči, in ker ni dokazal, da je ta odtok že prej kadaj čistil.

C. kr. dež. nadsodnija v Gradci pa je z odločbo od 9. decembra 1880, št. 13935, gledé na to, da tožnik toženca ni tožil zaradi čistenja odtoka, ampak zaradi nove naprave odtoka, da torej prvi sodnik ni sodil po zahtevanji tožnikovem, in gledé na to, da tožnik novo napravo odtoka ni dokazal, temveč priznal, da ga je voda sama izkopala, tožbino zahtevanje odbila.

C. kr. najvišja sodnija v Beči pa je z določbo od 22. februarja 1881. leta, št. 1344, odlok prvega sodnika potrdila iz sledečih

razlogov:

Toženi je sicer tajil, da je dotični odtok napravil, vender pa priznal, da je ta odtok na tožnikovem travniku čistil in da je prst jemal iz njega, a dokazal ni, da je že prej kaj tacega počenjal; to dejanje se mora torej smatrati za motenje mirne tožnikove posesti. Tožnik je sicer zahteval, da se toženemu popolnoma zabrani dotakniti se odtoka na njegovem travniku, a to zahtevanje obsega tudi namero toženemu zabraniti čistenje odtoka. Prvi sodnik si je tedaj dejanske razmere za podlago vzel in le tesneje tožbino zahtevanje uslišal.

Proti hudobnemu poškodovanju dolžnikovega imetja.

Vlada se je vender jedenkrat odločila po kazenskem potu v okom priti neodpustljivemu ravnanju dolžnikov, kateri, če jim preti rubežen, z nezaslišanim cinizmom mnogokrat pokončavajo vse svoje imetje.

Akoravno spozna načrt novega kazenskega zakona tako prestopanje za kaznjivo, predložila je vlada državnemu zboru kratko novelico treh paragrafov, ki imajo jedino le vedenje omenjenih dolžnikov pred očmi.

Mi odobravamo popolnoma ta vladni korak.

Ne da bi se ogrevali pri predlaganji in sklepanji zakonov za načelo, da naj se za vsako potrebo, za vsako željo, naredi takoj posebna postava, kajti prepričani smo, kako težavno, kako nemogoče je po tem potu napraviti kaj stalnega in občno koristnega. Ali tu nam zeva huda rana, ki krvavi — reči smemo — od dne do dne vedno močnejše in ki krha zistematično mej ljudstvom pravni čut in uničuje blagostanje. In v takem položaji nam je ljubša slaba postava od nobene.

Načrt te novelice je, kakor smo že omenili — jako kratek. §. prvi znači ravnanje dolžnikov, kateri, če jim preti rubežen, zlobno škodujejo upnikom tako, da svojo imovino prodajajo, poškodujejo, uničujevajo ali jo sploh spravljajo ob vrednost, ki skrivajo svoje stvari, izmišljajo si dolgove ali pravne posle, kot pregrešek, ako ni najti hujše kaznjivega dejanja. Kaznovati ima se ta pre-